

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 27 maja 2014 r.,

w sprawie M. M.,

zażalenia oskarżyciela prywatnego T. S. na zarządzenie Przewodniczącego
Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K., z dnia 2 kwietnia
2014 r., o odmowie przyjęcia kasacji,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

T. S. wniósł prywatny akt oskarżenia przeciwko M. M. i U. M. o czyn z art. 212 § 1 k.k. Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 18 czerwca 2013 r., uniewinnił oskarżonych od zarzucanego im przestępstwa. Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego, Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 18 października 2013 r., utrzymał zaskarżony wyrok w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Na wniosek T. S., zarządzeniem z dnia 29 listopada 2013 r., wyznaczono oskarżycielowi prywatnemu pełnomocnika z urzędu celem sporządzenia i podpisania kasacji, ewentualnie stwierdzenia braku podstaw do wniesienia kasacji. Pełnomocnik opinią z dnia 10 stycznia 2014 r. poinformował Sąd Okręgowy w K. o braku podstaw do wniesienia kasacji od w/w wyroku Sądu odwoławczego.

Pismem z dnia 13 stycznia 2014 r. poinformowano oskarżyciela prywatnego, że wobec treści opinii wyznaczonego z urzędu pełnomocnika, w ciągu 30 dni od dnia doręczenia niniejszego pouczenia rozpoczyna się bieg terminu do wniesienia kasacji sporządzonej i podpisanej przez pełnomocnika ustanowionego przez oskarżyciela prywatnego z wyboru. Zawiadomiono go również, że brak jest podstaw do dalszego ustanawiania z urzędu pełnomocnika, przy czym wezwano oskarżyciela do usunięcia wskazanego braku formalnego kasacji pod rygorem odmowy jej przyjęcia. Pouczenie to T. S. odebrał w dniu 22 lutego 2014 roku, zaś termin do wniesienia kasacji upływał w dniu 24 marca 2014 roku (k. 18 – 19, 31 – 32). Pomimo tego pouczenia, oskarżyciel prywatny T. S. wniósł osobistą kasację od wyroku Sądu Okręgowego w K.

W tej sytuacji, zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału V Karnego Odwoławczego tegoż Sądu z dnia 2 kwietnia 2014 r., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 526 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k. odmówiono przyjęcia kasacji.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł oskarżyciel prywatny, który w skardze tej zażądał ponownego przydzielenia mu pełnomocnika z urzędu celem sporządzenia i podpisania kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne w stopniu oczywistym i nie zasługiwało na uwzględnienie. Zgodnie z treścią art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym. Oskarżycielowi prywatnemu został wcześniej wyznaczony pełnomocnik z urzędu do zbadania podstaw wniesienia kasacji. W sporządzonej dla sądu informacji pełnomocnik ten oświadczył, że nie ma takich podstaw. To stanowisko jest dla sądu wiążące.

W kodeksie postępowania karnego nie ma bowiem przepisu, który upoważniałby sąd do "przymuszenia" obrońcy z urzędu (czy też pełnomocnika) do sporządzenia i wniesienia kasacji, jak też przepisu, który nakazywałby ustanowić kolejnego obrońcę z urzędu, bądź pełnomocnika w sytuacji, gdy dotychczasowy rzetelnie wykonał swój obowiązek, lecz nie znalazł podstaw prawnych do

wniesienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9-10, poz. 82). Tym samym, skoro sporządzona przez oskarżyciela prywatnego kasacja zawiera wskazany powyżej brak formalny i nie został on usunięty w określonym terminie, to prawidłowo wydano zarządzenie o odmowie jej przyjęcia.

Trzeba też podkreślić, że zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k. prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia, jeśli braki formalne kasacji nie zostaną usunięte w wyznaczonym do tego terminie. W tej sytuacji, w przedmiotowej sprawie T. S. nie był uprawniony do sporządzenia osobiście kasacji od wyroku Sądu odwoławczego. Brak formalny kasacji polegający na niesporządzeniu i niepodpisaniu przez adwokata mógł być usunięty przez oskarżyciela prywatnego tylko poprzez ustanowienie przez niego pełnomocnika w osobie adwokata lub radcy prawnego z wyboru, gdyż został prawidłowo do tego wezwany w trybie art. 120 § 1 k.p.k. Należy zauważyć, iż wezwanie do usunięcia braku formalnego zawiera wyczerpujące pouczenie, w tym również o konsekwencjach nieusunięcia tego braku.

Z tych wszystkich względów, Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.